

Miðvikan

Hensia Jacobsen: Fiskimannadóttirin í Streymnesi gjørdist bóndakona í Gøtu

Vit hava verið á gátt hjá 92 ára gomlu Hensiu Jacobsen í Syðrugøtu, og hevur hon greitt frá sínum langa lívi. Hensia er ættað úr Streymnesi og her byrjar søgan

1. partur

Miðvikan er nú komin uppá um 230 partar síðan 2007. Her hevur verið roynt at lýsa persónssøgu og síðsøgu í einum breiðum høpi. Tað er eisini farið víða. Heilt úr Føroyum til fjar lond sum Etiopia og Congo. Og heilt úr Havnini til Stóru Dímun.

Tað hevur eisini roynt at lýsa lívið hjá ymsum pørtum í samfelagnum, fyrst og fremst hjá fiskimonnum og teirra. Men eisini hevur til dømis verið lýstur ein partur av søguni hjá Kristiani Djurhuus, løgmanni.

Hetta er stórt sæð alt tilfar, sum ikki hevur verið alment frammi fyrr. Tí hevur tað verið væl umtókt av nógvum.

Ofta hevur verið spurt eftir, um hetta tilfar fór at koma í bók, so tað gjørdist lættari at finna aftur.

Higartil eru komnar fýra bøkur, sum fyrri ein stóran part eru bygdar á hesa greinarøð.

Tær eru “Mitt Etiopia”, “Dollin”, “Petur Alberg” og nú fyrri kortum kom “Havið tók teir”, sum er søgan um 300 fiskimenn, sum ikki bóru boð í bý.

Hesa ferð verður ein frásøgn frá Hensiu Jacobsen í Syðrugøtu. Hon er ættað úr Streymnesi men giftist ung til Syðrugøtu við Poul Andreas Jacobsen av Dunganum, sum doyði fyrri nøkrum árum síðani.

Hensia minnst sera væl til, og dugur væl at greiða frá. Hennara frásøgn byrjar í Streymnesi og endar í Gøtu. Men tað verður annars

farið víða um. Talan er um sera áhugaverdar frásagnir.

Hensia greiðir frá:

Fýra Zachariasar í Streymnesi

Eg eri fødd í Streymnesi tann 17. september 1919. Foreldrini vóru Johanna, kallað Hanna, og Zacharis Zachariassen. Tey vóru sjeystkin. Pápi mín var uppkallaður eftir abba sínum, sum tey kallaðu Pípu Zakarias. Kona hansara, Elsa, var slektað úr Ólastovu í Hvalvík.

Abbi í móðurætt kallaðist Hanus, og omma var Elsa Maria, ættað av Eiði. Hon var dóttir Grækaris Joensen, tann fyrsta lærda læraran á Eiði. Hann var av Eiði, føddur í 1835. Áðrenn hann fór at læra, var hann krambúðarsveinur. Í 1870



Hensia, tá ið hon fylti 90 ár

fór hann á læraraskúla í Havn, har hann longu árið eftir, í 1871, fekk læraraprógv. Hann var tann fyrsti, sum tók læraraprógv í Føroyum. Hann verður beinanvegin lærari á Eiði, og var har, til hann doyði í 1897.

Tað vóru fýra, sum itu Zakaris í Streymnesi tá. Ein var Zakaris uppi í Garði, sonur hansara æt eisini Zakaris. Hann var kallaður Sagga fyrri at skilja teir at. Men eg haldi ikki, at teir vóru nær í familju við okkum. Ein sonur Julius abbabeiggja, æt eisini Zakaris. Hann doyði bert 24 ára gamal av tarmaslyng. Tað var so ringt veður, at tað var ikki hugsingur um hjá báti at koma til hjálpar, og eingin vegur var. So hann doyði heima uttan at kunna fáa hjálp. Tað hevur verið ein ringur deyði. Hann var vist forlovaður við eini gentu úr Tjørnuvík, sum æt Katrina. Hon bleiv seinni gift við Olaf Petersen, sum var lærari á Argjum í nógv ár.

Systir Katrinu, Marin Súsanna, kallað Marsanna, var gift við Aksel Jacobsen, handilsmanninum í Hvalvík.

Mamma og pápi vóru trímenningar, og bæði vóru tey úr Streymnesi. Vit vóru níggju systkin. Eg var elst.

Síðan komu Kristian, Jonna, Hanus, Eli, sum gjørdist 3 ár, Hákun, Elida, Steinbjørn, sum bara gjørdist 5 mánaðir, og so aftur ein Steinbjørn.

Øll systkini, sum komu til, eru enn á lívi.

Sjálv var eg sum sagt elst av systkjunum. Steinbjørn er nærum 20 ár yngri enn eg. Tá var stuttligt at fáa eina lítlabeliggja.

Gamla og raska langommu

Ein langomma mín var Kathrine Ole Christiansen. Um hana skrivar Dimmalætting 29. juni 1932:

90 aar.

2. Maj i Aar kunde Fru Katrine Ole Christiansen, Strømnæs, fejre sin 90 Aars Fødselsdag.

Fru Katrine Ole Christansens Liv har formet sig saadan, som det jævnlig former sig i almindelige færøske Hjem. Modgang, Sorger og Bekymringer har mødt hende, som det har mødt andre. Men intet har dog formaaet at kue hende og frage hende et lyst og mildt Sind og et godt Helbred.

Mange af dem, som i Foraaret var med i Grinden i Kvalvig, vil mindes den gamle Kathrine, som til langt ud paa Natten sørgede for, at de mange Gæster fik deres Kaffe.

Op næppe een, som gæstede hendes Hjem, og som havde en Fader, Moder, Bedstefader eller Bedstemoder, hun kendte eller havde kendt, kunde klage over mangelfuld Gæstfrihed.

Hun gaar endnu let fra Strømnæs til Kvalvig. Vi vil ønske, hun maa være rask nok til at foretage Spadsereture mellem de to Bygder i mange Aar.”

Hetta ynski varð uppfyllt, tí hon gjørdist 96 ár.

Eg minnst væl langommu,



Hensia sleit sínar barnaskógvar í Streymnesi